

първото си концертно пътуване по Европа, 1836 влиза въ успѣшна конкуренция съ Листъ въ Парижъ, после концертира въ цѣла Западна Европа и Русия, — посещава Америка и Бразилия (2 пъти), а последнитѣ години отъ живота си прекарва въ своята вила въ Неаполъ. Играта на Т. се е отличавала съ своето изящество, блѣскави пасажи, и вълшебността на звуковитѣ ефекти. Писалъ: 1 клавирконцертъ, 1 соната, етюди, ноктюрни, вариации и др. нѣща за пиано и, главно, неговитѣ фантазии на теми отъ опери на Моцартъ (Донъ Жуанъ), Веберъ (Оберонъ), Майерберъ (Хугеноти), Росини, Доницети, Оберъ и др. Т. е писалъ и две опери — „Флоринда“ (1851) и „Christina di Svezia“ (1855), които сж пропаднали.

**Талеа**, лат. talea — наричатъ нѣкои теоретици отъ срѣдновѣковието — подражанието на единъ мотивъ, или фраза, върху различни степени — наричани въ сегашно време секвенция.

**Талиапиетра, Джино** — Tagliapietra, Gino — пианистъ и композитор, род. 30 май 1887 въ Лубиана, училъ при Епшайнъ въ Виена и Бузони въ Берлинъ, професоръ въ лицея „Бенедето Марчело“ въ Венеция; писалъ клавирни нѣща, фантазия върху „Bach“, прелюдия, етюди, единъ концертъ съ оркестъръ, единъ балетъ, единъ Реквиемъ и др., както и издалъ една „Енциклопедия на пианото отъ Вилартъ до днесъ“, и редактиралъ изданието на разни творби за пиано при Рикорди.

**Талисъ, Томасъ** — Tallis, Thomas — именитъ английски композиторъ отъ XVI в., умр. 1585, билъ придворенъ органистъ на Хенрихъ VIII и Едуардъ VI, писалъ множество сѣрвиси и метети, 16 отъ които въ единъ сборникъ, заедно съ Бърдъ, подъ името „Cantiones quae ab argumento sacrae vocantur, 5 et 6 partium“ (1575); прочутъ е неговия мететъ на 40 гласа — за 5 и 8 гласни хорове. Творбитѣ на Т. се намиратъ въ голѣмитѣ сборници на времето, а сжщо и въ нови издания.

**Талихъ, Вацлавъ** — Talich, Václav — значителенъ чешки диригентъ, род. 28 май 1883 г. въ Кремзиръ, училъ цигулка въ Пражката и Лайп-

цигската консерватории, а диригентство — при Никишъ; членъ на Берлинската филхармония, концертмайсторъ въ Одеса, диригентъ въ Лайбахъ и Пилзень, а 1919—1931 — първи диригентъ на Чешката филхармония, която той издига на една завидна художествена висота, и чрезъ концертитѣ на които въ чужбина (Италия, Германия, Франция и Англия) си създава едно хубаво име и тамъ. Отъ 1931 Т. е диригентъ на концертното дружество „Konserthärensingen“ въ Стокхолмъ.

**Талонъ**, фр. talon = жабка, долния тѣпъ край на лѣжа, при струнитѣ инструменти, дето хваща свирецътъ лѣжа (гл. Жабка).

**Тамбура** — струненъ щипящъ инструментъ, съ крушовиденъ корпусъ и дълга шия (грифъ). Грифитъ сж определени посрѣдствомъ връзки (Bünde) отъ канапъ, или металически пластинки. Тѣзи връзки, или пластинки, биватъ отъ 16—20 и, по този начинъ, отъ всѣка струна се получаватъ 16—20 различни тона. Струнитѣ сж два чифта, направени сж отъ металъ, и се настройватъ обикновено на кварта: c¹ c¹-g¹ g¹, но понѣкога се настройватъ и на квинти: e² e² a¹ a¹. Струнитѣ се дърпатъ съ едно тънко кжсче отъ вишнево дърво, или перце (плектронъ гл. т.). Дължината на тамбурата е отъ 48—58 см. Инструментитѣ: тамбура, булгария и сасъ принадлежатъ къмъ семейството на ориенталския „тамбуръ“ или „пандура“, и сж пренесени въ България отъ турцитѣ — презъ петвѣковното ни робство. Тонътъ на тритѣ инструмента е значително по-слабъ, отколкото този на мандолината, а тембърътъ е металически и бездушенъ (Гл. Булгария).

**Тамбурашки оркестъръ** — (гл. Тамбурица).

**Тамбуринъ**, ит. tamburo, нѣм. Tamburin, фр. tambour de basque — е единъ малкъ ударенъ инструментъ — това, което у насъ наричатъ „дааре“. Баскийскиятъ Т. (гл. т.), както и даарето у насъ, и изобщо на изтокъ, се употрѣбява при игрането на разнитѣ народни танци — за поддържане на ритъма, чрезъ удране съ рѣжа отъ сасъ играчъ.

**Тамбурица** — малка тамбура, която се среща много често въ Сърбия,